

РЕШЕНИЕ

№ 4

гр. Златоград, 04.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЗЛАТОГРАД в публично заседание на двадесет и шести януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Веселина Ив. Димчева

при участието на секретаря Роска С. Юрчиева
като разглежда докладваното от Веселина Ив. Димчева Административно наказателно дело № 20215420200090 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба, подадена от С. И. К., ЕГН *****, с адрес: с.С., ул. „Е.“ № * против Наказателно постановление № 123/16.11.2021 г., издадено от директора на Б. д. „И. р.“, с което на жалбоподателя на основание чл. 53 ЗАНН и чл. 200, ал. 1, т. 1, б. „в“ от Закона за водите (ЗВ) е наложено наказание "глоба" в размер на 150 лв. за нарушение на чл. 44, ал. 1 ЗВ.

В жалбата се релевират доводи за неправилност и незаконосъобразност на атакуваното наказателно постановление и допуснати съществени процесуални нарушения при съставяне на АУАН въз основа на който същото е издадено. Оспорват се фактическите констатации на проверяващите лица, обективирани в констативен протокол № *** от 07.07.2021 г., като се сочи, че описаното административно нарушение е изцяло недоказано.

В съдебното заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Въззиваемата страна редовно призована не изпраща представител в проведеното открито съдебно заседание. Постъпило е писмено становище в което се поддържа неоснователност на подадената жалба.

Съдът, след като служебно провери обжалваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

На 07.07.2021 г., във връзка с подаден сигнал, св. Е.М. – гл. експерт в БД „И. р.“ и св. З.У. – ст. експерт Дирекция „Контрол“ в БД „И. р.“, извършили проверка на обект – къща, находяща се в с. С., ул. „Е.“ № *, на

която присъствали и кмета на с. С. и полицейски служител от РУ-3. В хода на проверката, експертите установили, че в двора на къщата има чешма, от която непрекъснато тече вода. В тази връзка се опитали да се свържат по телефон с жалбоподателя С.К., но не успели. Контакт бил осъществен със сина на жалбоподателя – св. З. К., но последният заявил, че е служебно ангажиран и няма възможност да присъства. Проверяващите след като установили непрестанно течащата вода от чешмата в двора на жалбоподателя, се отправили към м. „Д.“, където знаели, че има два каптирани естествени извора (КЕИ1 и КЕИ2). Имотът на жалбоподателя бил познат на св. М. от предходна проверка извършена през 2018 г., от която си спомняла, приблизителното местонахождение на двата водоизточника, както и подробности около начина на водовземане, а именно, че водата от двата извора – на разстояние от около 20 метра от първия и около 200 м. от втория, се събират директно в една тръба и посредством ПВЦ-водопровод, $\Phi \frac{3}{4}$ цола и дължина около 1500 м., достига гравитачно до имота на С.К.. Тъй като, както самите водоизточници, така и тръбите били заровени под повърхността на земята, проверяващите не успели да ги открият, поради което за процесната проверка съставили констативен протокол № *** от 07.07.2021 г., в който вписали данните, с които св. М. разполагала от предходната проверката на имота през 2018 г.

С оглед горното била изготвена покана по чл. 40, ал. 2 ЗАНН за явяване в БД „И. р.“ за съставяне на АУАН, адресирана до жалбоподателя, която е връчена на 21.07.2021 г.

На 16.08.2021 г., в присъствието на свидетеля З.У., свидетелят Е.М., съставила АУАН № 86 от 16.08.2021 г., за нарушение на чл. 44, ал. 1 ЗВ. На 15.09.2021 г. съставеният АУАН е връчен лично на жалбоподателя. В срока по чл. 44, ал.1 ЗАНН са постъпили писмени възражения срещу съставения АУАН, в които жалбоподателят оспорва фактическите констатации на проверяващите лица. Въз основа на АУАН № **** от 21.08.2018 г. е издадено атакуваното Наказателно постановление № 123/16.11.2021 г., връчено на жалбоподателя на 24.11.2021 г.

Изложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателствени материали: гласните доказателства, съдържащи се в показанията на разпитаните от съда свидетели св. Е.М. – гл. експерт в БД „Източнобеломорски район“ и св. З.У. – ст. експерт Дирекция „Контрол“ в БД „Източнобеломорски район“ и от приобщените към доказателствения материал по реда на чл. 283 НПК писмени доказателства: Разписка № ****/17.08.2021 г., издадена от Изипей за заплащане на сума за потребление на вода към „ВиК - С.“ЕООД; Разписка № ****/13.09.2021 г., издадена от Изипей за заплащане на сума за потребление на вода към „ВиК – С.“ЕООД; Придружително писмо с изх. № ****г. за връчване на НП № 123/16.11.2021 г. - оригинал; Обратна разписка, удостоверяваща връчването на НП с бар код № **** - заверено копие; Акт за установяване на административно нарушение № ***** г.- оригинал; Възражение с вх. № ***** г. - заверено копие, подадено от С.К.; Покана за явяване за съставяне на АУАН с изх. № **** г. – заверено копие, ведно с известие за доставяне, удостоверяваща с отбелязано връчване от 21.07.2021 г. на покана с бар код ****- заверено копие; Писмо с изх. № ****г. до началник на РУ - 3. за връчване на АУАН за извършени нарушение

по закона за водите - заверено копие; Обратна разписка за получаване на писмото от РУ - З. с бар код ***** - заверено копие; Писмо с вх. № ***** г. от началник на РУ - З. с приложено връчени актове за нарушения по закона за водите - заверено копие; Констативен протокол № **** г. - заверено копие; Жалба с вх. № **** г., ведно със заверено копие от удостоверение за наследници и пълномощно - заверено копие; Писмо с изх. № **** г. от Директор на БД ИБР- заверено копие и Заповед №***** г. на Директор на БД ИБР - заверено копие, възражение срещу Констативен протокол № ***** г., съставен от Е. Г. М. и З. Д. У.; Декларация по чл. 43 АПК от 22.07.2021 г.; известие за доставяне от 27.07.20221 г. за връчване на Констативен протокол № ****г.; писмо до З. К., изх. № 5**** г. от ДГС – З.; Възражение срещу АУАН № *** г., съставен от Е. Г. М..

При така установеното от фактическа страна, съдът прие от правна страна следното:

Жалбата е подадена от легитимирано лице при спазване на преклузивния срок за обжалване по чл. 59, ал. 2 ЗАНН и е насочена срещу подлежащ на съдебен контрол административно-наказателен акт, поради което се явява процесуално допустима.

*Разгледана по същество жалбата е **основателна**, по следните съображенията:*

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е инстанция по същество, с оглед на което дължи извършването на цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от посочените от жалбоподателя основания. В изпълнение на това свое правомощие съдът констатира, че АУАН и атакуваното наказателно постановление са издадени от компетентни органи, съобразно разпоредбата на чл. 200, ал. 1 и ал. 2 ЗВ и представената по делото Заповед № ***/15.01.2021 г. на директора на БД „Източнобеломорски район“. В този смисъл актосъставителят и АНО са материално и териториално компетентни да установят нарушението и да наложат за него административно наказание.

На следващо място, същите са в предвидената от закона писмена форма и съдържание, при спазване на установения ред и в сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН. Спазена е и законово предвидената процедура за съставянето и връчването, като в съставения АУАН актосъставителят е отразил фактическите обстоятелства на твърдяните нарушения и обстоятелствата по извършването им. АУАН съответства на предвидените с чл.42 ЗАНН изисквания, като нарушенията са описани достатъчно ясно и конкретно с посочване времето и мястото на извършването им и конкретните действия, с които жалбоподателят е нарушил законовите разпоредби. Съгласно изискванията на чл.40, ал.1 ЗАНН, АУАН е съставен в присъствието на свидетел – очевидец, присъствал при извършването и установяването му.

Издаденото НП също отговаря на законовите разпоредби, регламентиращи изискуемите реквизити, които следва да съдържа.

С оглед изложеното съдебният състав не констатира допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени нарушения на процесуалните правила, обуславящи отмяна на санкционния акт.

Независимо от горното, настоящият съдебен състав намира, че от събраната по делото доказателствена съвкупност не се установява по категоричен начин извършване на твърдяното нарушение.

От показанията на разпитаните по делото свидетели – експертите извършили проверката на място, се установява, че същите не са възприели пряко и непосредствено описаните в констативния протокол факти и обстоятелства, т.е. такива не са установени в хода на проверката. Проверяващите лица изобщо не са открили двата водоизточника (КЕИ 1 и КЕИ 2), а още по-малко са констатирали наличието на ПВЦ-водопровод със сочените в АУАН и НП параметри. Единият от експертите - св. М. е разполагала с данни от проверка извършена през 2018 г., а другият експерт – св. У. е възприела изцяло информацията предоставена от нейната колега, като не е видяла закопания под земята тръбопровод (каквото се предполага, че има), още по-малко, че такъв свързва двата извора именно с имота на жалбоподателя. Нещо повече, при отговора на поставен въпрос, в проведеното открито съдебно заседание, св. У. дори сочи, че са коментирали помежду си, „*че ако се докаже*, че има незаконно вземане“, то Община З. следва да премахне този водопровод, което изявление сочи на пълната липса на увереност у проверяващите, че са установили фактите от които следва административнонаказателната отговорност на жалбоподателя по повдигнатото обвинение. В този ред на мисли, недоумение буди и фактът, как след като проверяващите не са възприели лично двата каптирани извора и водопровода и при положение, че през 2018 г. нарушението е установено (при идентични факти) с влязло в сила НП, Община З. не е предприела действия по премахване на незаконните тръби. В случая АНО е достигнал до извод за извършено нарушение единствено въз основа на предположенията на проверяващите, базирани на два факта – установено нарушение (идентично с процесното) през 2018 г. и наличието на течаща вода в чешмата на двора, за която безспорно по делото се установи (констатация и на проверяващите), че е свързана с централния водопровод на ВиК-С.

Доколкото в съдебното производство, съгл. чл. 84 ЗАНН приложение намират разпоредбите на НПК относно производството пред съд, настоящият съдебен състав намира, че при издаването на НП е нарушен принципът на чл. 303, ал. 1 НПК – присъдата, респ. НП, не може да почива на предположения и нарушителят следва да бъде наказан, единствено когато обвинението е доказано по несъмнен начин. В същия смисъл е и новата редакция на чл. 53, ал. 1 ЗАНН, съгласно която наказващият орган издава наказателно постановление, с което налага на нарушителя съответно административно наказание, когато установи по несъмнен начин факта на извършеното нарушение, самоличността на лицето, което го е извършило, и неговата вина. Обратното би нарушило основния принцип в наказателния, респ. административнонаказателния процес за правото на защита на наказаното лице. Съдът изцяло споделя разсъжденията на въззиваемия, че водата представлява изключително ценен природен ресурс, но наказателното постановление, подобно на постановена присъда, не може да почива на съмнения, предположения и пр., а само на безспорно доказани факти. Такива доказателства по настоящето дело за посоченото в НП нарушение не се събраха, което се потвърди и от показанията на лицата извършили

проверката, послужила като основание за съставяне на АУАН и издаденото въз основа на него НП.

Предвид горното и доколкото наказателното постановление не може да почива на предположения относно извършеното административно нарушение, неговото авторство и предмет, съдът намира, че обжалваното НП следва да бъде отменено.

По разноските.

Жалбоподателят претендира разноски, съобразно списък по чл. 80 ГПК, в размер на сумата от 300 лв. – адв. възнаграждение, но от представеното по делото копие на ДПЗС на л. 51, не се установява реалното извършване на тези разноски. В съдържанието на договора е посочено единствено какъв е размерът на договореното възнаграждение и начинът по който следва да бъде извършено плащането – изцяло в брой, преди депозиране на жалбата, но не се сочи, че сумата е реално заплатена (внесена), поради което, представеният документ не може да послужи като разписка за предаването □. Още повече, че липсва поставен подпис от страна на клиент, поради което не може да се приеме, че изобщо договорът за адвокатска услуга е породил права и задължения за страните. По тези съображения, съдът намира, че претендираната сума за адвокатски хонорар не е доказана, като реално направени разноски по делото, поради което не следва да бъде възлагана в тежест на въззиваемия.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т.1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 123/16.11.2021 г., издадено от директора на Б. д. „И. р.“, с което на С. И. К., ЕГН *****, с адрес: с.С., ул. „Е.“ № *, на основание чл. 53 ЗАНН и чл. 200, ал. 1, т. 1, б. „в“ от Закона за водите е наложено наказание "глоба" в размер на 150 лв. за нарушение на чл. 44, ал. 1 Закона за водите.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване по реда на Глава XII от АПК пред Административен съд - С., в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните.

Съдия при Районен съд – Златоград: _____ В.Д. _____